

[Aksel Larsen.]

franske folkeafstemning eller Tysklands regering skylden. Man er nødt til selv at tage sin del af ansvaret, og jeg kan ikke se andet, end at det er regeringens forfejlede økonomiske politik, der er skyld i, at vi er havnet her, hvor regeringen mener at vi er havnet. Regeringen er panikslagen og griber derpå til panikforholdsregler. Jeg er af den opfattelse, at det gør ondt værre, i hvert fald for befolkningen.

Så må jeg takke økonomiministeren for den tale, han har holdt her som svar på ordførernes taler. Jeg kan naturligvis ikke takke ham, fordi han undlod at fremføre blot et beskedent sandsynlighedsbevis for, at der vil komme en så skrækkelig overophedning som den, man nu anvender som begrundelse for sine nedskæringsforanstaltninger. Der er intet anført, som i virkeligheden begrunder en formodning om, at der skulle komme en sådan overophedning. Ja, jeg kender godt de vise mænds beretning, hvoraf det fremgår, at de regner med, at der er visse kommuner, hvor folk ikke skal betale så meget i statsskat i sidste halvår af dette kalenderår, som de er vant til at betale i sidste halvår af kalenderåret, og derved bliver der nogle flere penge i folks lommer, og det skulle altså bevirke, at købekraften blev alt for stor. Rent ud sagt, jeg tror ikke på, at dette spiller så stor en rolle, navnlig da det nok skal blive afbødet derigennem, at i hvert fald skatterne i det hele taget stiger i en helt anderledes takt, end folks indtægter er steget; der bliver vist ikke mange penge tilovers til øget forbrug dér. Regeringen kører altså på en påstand om, at man med sikkerhed ved, at der kommer en overophedning, men den har ikke forsøgt i ringeste grad at sandsynliggøre denne påstand, og det gjorde økonomiministeren jo heller ikke.

Han siger til mig, at jeg skulle have sagt, at regeringen kan ikke lide, at der optages lån i udlandet. Det har jeg overhovedet ikke sagt. Jeg gik da ud fra, at økonomiministeren, som var her i salen under min tale,

hørte efter, og at han opfattede, hvad der blev sagt herfra. Jeg ved, han var her; jeg lagde nemlig mærke til, at da jeg havde sluttet min tale og sluttede den med en opfordring til regeringen om at gå, så tog økonomiministeren mig på ordet og rejste sig og gik; altså han var her i salen indtil det øjeblik. Det, jeg har sagt, er, at økonomiministeren har i sin tale stillet det sådan op, at man opfattede det derhen, at det er den tidligere regering, der er skyld i mange af ulykkerne, ved at den tillod denne forøgede gældsætning til udlandet. Det har jeg sagt. Jeg har ikke sagt, at regeringen ikke kunne lide det, for jeg har netop påpeget, at økonomiministeren tilføjede, at regeringen bestræbte sig af al magt for at skaffe yderligere gældsætning til udlandet. Så jeg kan ikke have sagt, at regeringen ikke kunne lide det.

Jeg har bare villet sige, at man skal holde op med at forsøge at skubbe ansvaret fra sig ved at sige, at det er den tidligere regering, der er skyld i al landsens ulykker. Hvis denne regering — hvad jeg håber vælgerne forbyder — får lov til at fortsætte ret mange år endnu, så ville vi ellers nok komme til at opleve, at om 2, 5 eller 10 år vil denne regering sige: ja, det er en ubehagelig situation, og det er noget nederdrægtigt noget, vi gør, men det er den socialdemokratiske regering, der er skyld i det. Engang må man holde op med at køre på det dér og erkende, at den regering, der nu har siddet i snart halvandet år, må vel have en lille bitte smule ansvar for situationen, for udviklingen og for det, den selv foretager sig, og det, den har undladt at foretage sig.

Nå ja, så har økonomiministeren sagt, at vi har her hørt meget lidt fra oppositionen om, hvad der bør gøres. Også her må jeg vende tilbage til, at det lader til, at ministeren ikke har hørt særlig godt efter. Han gik ærlig talt meget lidt ind på det, der var sagt af i hvert fald mig. Jeg skal ikke komme med en liste over alt det, han forsømte at udtale sig om. Jeg skal ikke komme med en liste over hans undladelse af at forsøge at